

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 197/05-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Ľ. S., bytom V., časť Č., t. č. Ústav na výkon väzby B., R. S. a K. S., obaja bytom V., časť Č., zastúpených advokátkou Mgr. A. M., B., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica a Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo veci vydania príkazu na domovú prehliadku sp. zn. Tp 00308/04 zo 14. júla 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Ľ. S., R. S. a K. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. septembra 2004 doručené podanie Ing. Ľ. S., bytom V., časť Č., t. č. Ústav na výkon väzby B., R. S. a K. S. (ďalej len „sťažovatelia“), obaja bytom V., časť Č., zastúpených advokátkou Mgr. A. M., B., ktoré bolo označené ako „*Ústavná sťažnosť voči postupu a rozhodovaniu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica a Okresného súdu v Banskej Bystrici vo veci vydania*

Príkazu na domovú prehliadku zo dňa 14. 7. 2004, sp. zn. Tp 00308/04“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia namietajú porušenie ich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) a Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vydania príkazu na domovú prehliadku sp. zn. Tp 00308/04 zo 14. júla 2004.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli:

«Uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality zo dňa 4. 2. 2004 bolo podľa § 160 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) pod ČVS: KRP-9/OEK-BB-2004 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a pomoc k trestnému činu skrátene dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 148 ods. 1 a 3 Trestného zákona.

Dňa 14. 7. 2004 vydal sudca Okresného súdu v Banskej Bystrici príkaz na domovú prehliadku, sp. zn. Tp 00308/04, a to domovú prehliadku rodinného domu č. 4 vo V., časť Č., k. ú. Č., parcelné číslo 35/3 a priestorov prináležiacich k rodinnému domu, ktorého vlastníckmi sú sťažovatelia v 1. až 3. rade (ďalej len „Príkaz“). Podľa Príkazu mal domovú prehliadku vykonať „vyšetrovateľ PZ SR v Banskej Bystrici s operatívnymi pracovníkmi úradu justičnej a kriminálnej polície PZ poprípade s ďalšími príslušníkmi PZ podľa operatívnej potreby v dňoch od: 21. 7. 2004 do 28. 7. 2004“.

Na základe Príkazu bola príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky dňa 21. 7. 2004 (so začiatkom o 06.00 hod. ráno) vykonaná domová prehliadka rodinného domu č. 4 vo V., časť Č., čo je zároveň adresa trvalého pobytu sťažovateľov v 1. až 3. rade.

Dňa 21. 7. 2004 vydal vyšetrovateľ PZ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality

podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie o vznesení obvinenia voči, okrem iných, sťažovateľovi v 1. rade...

Príkaz vydaný Okresným súdom v Banskej Bystrici dňa 14. 7. 2004 pod sp. zn. TP 00308/04 sa vyznačuje závažnými obsahovými a formálnymi nedostatkami, v dôsledku čoho nespĺňa štandardy zákonnosti, resp. ústavnosti zásahu do domovej slobody sťažovateľov... nakoľko:

- vo výrokovej časti Príkazu chýba presná identifikácia objektu, v ktorom sa má domová prehliadka vykonať – popri formálnom nedostatku chýbajúcej informácie o registrácii rodinného domu v katastri nehnuteľnosti... trpí výrok Príkazu vadou chýbajúcej identifikácie „priestorov prináležiacich k rodinnému domu“, na ktoré sa domová prehliadka vzťahuje...;

- v dôsledku vyššie uvedeného nie je vo výrokovej časti Príkazu určený rozsah výkonu domovej prehliadky (v tomto smere vyvstáva napríklad pochybnosť, ktoré miestnosti/priestory tvoria súčasť, resp. príslušenstvo objektu domovej prehliadky a či sa domová prehliadka vzťahuje na celú nehnuteľnosť vrátane jej súčasti a príslušenstva);

- Príkaz trpí vadou neurčitej identifikácie orgánu činného v trestnom konaní (policajného orgánu), ktorý má domovú prehliadku vykonať;

- z výrokovej časti Príkazu vyplýva, že domová prehliadka sa má vykonať „podľa operatívnej potreby v dňoch od 21. 7. 2004 do 28. 7. 2004“, pričom odôvodnenie Príkazu nekonkretizuje dôvody takto vymedzeného trvania (rozsahu) domovej prehliadky, iba spresňuje, že domová prehliadka sa „vykoná v čase od 21. 7. 2004 do 28. 7. 2004“ – nakoľko z Príkazu nie sú zrejmé okolnosti, ktoré viedli k nevyhnutnosti nariadiť výkon domovej prehliadky na obdobie ôsmich kalendárnych dní, považujeme takto vymedzený časový úsek domovej prehliadky za neprimerane dlhý a nezodpovedajúci účelu trestného konania (pri absurdnej interpretácii by nariadená domová prehliadka mohla trvať bez prerušenia osem kalendárnych dní);

- v Príkaze úplne absentuje vymedzenie účelu domovej prehliadky, keďže odôvodnenie Príkazu sa obmedzuje iba na jednoduché konštatovanie, že „...v dome alebo v priestoroch k nemu patriacich je vec dôležitá pre trestné konanie a z predložených spisových materiálov vyšetrovateľa KRPZ UJKP PZ v B. súd zistil, že podaný návrh je dôvodný...“ - ak už bolo v čase nariadenia domovej prehliadky zistené, že sa v objekte domovej prehliadky nachádza

vec dôležitá pre trestné konanie, potom bolo povinnosťou súdu túto vec v Príkaze presne označiť a opísať, resp. odôvodniť jej význam pre trestné konanie; v tomto smere nemá aplikácia ustanovenia § 84 Trestného poriadku o predchádzajúcej výzve na vydanie veci z logického hľadiska žiadny význam, keďže sťažovatelia nemohli dobrovoľne vydať hľadanú vec (umožniť odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k domovej prehliadke), ak nevedeli, o akú vec vlastne ide (nepoznali dôvod domovej prehliadky);

- so zreteľom na predchádzajúci bod sa odôvodnenie Príkazu de facto obmedzuje iba na citáciu príslušného zákonného ustanovenia, pričom v odôvodnení Príkazu chýbajú zreteľné a dostatočné dôvody rozhodnutia súdu vrátane upresnenia, prečo súd považoval zákonom stanovené podmienky uskutočnenia domovej prehliadky za naplnené;

- v odôvodnení Príkazu chýba upresnenie skutkových (resp. iných) okolností, ktoré viedli k jeho vydaniu; jednoduchú zmienku o začatí trestného stíhania „... vo veci trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a vo veci pomoci k trestnému činu skrátania dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c § 148 ods. 1, 3 Tr. zák. a iné“ pri absencii vyjadrenia súvislosti s osobami sťažovateľov (objektom), voči ktorým príkaz smeruje, nemožno považovať s prihliadnutím na vyššie uvedené za dostatočnú;

- z odôvodnenia Príkazu nie je vôbec zrejmé, prečo bolo nariadenie a následné vykonanie domovej prehliadky ako zásahu do domovej slobody sťažovateľov nevyhnutne potrebné a účel trestného stíhania sa nedal dosiahnuť inak;

- Príkaz nepoukazuje na povinnosť sťažovateľov (niektorého zo sťažovateľov) ako vlastníkov prehľadávaného objektu strpieť výkon domovej prehliadky a ani poučenie o možnosti prekonať odpor alebo vytvoreniu prekážku podľa § 85a ods. 2 Trestného poriadku;

- Príkaz neobsahuje presné označenie návrhu prokurátora, na základe ktorého došlo k jeho vydaniu (o samotnej existencii návrhu prokurátora možno mať do určitej miery pochybnosti).»

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd prijal ich sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica svojím postupom a rozhodnutím vo veci vydania Príkazu na domovú prehliadku zo dňa 14. 7. 2004,

sp. zn. Tp 00308/04 porušili práva sťažovateľa v prvom rade podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica svojím postupom a rozhodnutím vo veci vydania Prikazu na domovú prehliadku zo dňa 14. 7. 2004, sp. zn. Tp 00308/04 porušili práva sťažovateľa v druhom rade podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica svojím postupom a rozhodnutím vo veci vydania Prikazu na domovú prehliadku zo dňa 14. 7. 2004, sp. zn. Tp 00308/04 porušili práva sťažovateľa v treťom rade podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4. Prikaz na domovú prehliadku vydaný Okresným súdom v Banskej Bystrici dňa 14. 7. 2004, sp. zn. Tp 00308/04 sa zrušuje.

5. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi v prvom rade sumu vo výške 100 000,- Sk (stotisíc slovenských korún) ako primerané finančné zadosťučinenie, ktorú sú mu povinní vyplatiť spoločne a nerozdielne Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica, a to do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi v druhom rade sumu vo výške 100 000,- Sk (stotisíc slovenských korún) ako primerané finančné zadosťučinenie, ktorú sú mu povinní vyplatiť spoločne a nerozdielne Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica, a to do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi v treťom rade sumu vo výške 100 000,- Sk (stotisíc slovenských korún) ako primerané finančné zadosťučinenie, ktorú sú mu povinní vyplatiť spoločne a nerozdielne Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica, a to do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

8. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi v prvom rade náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú sú Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť advokátke Mgr. A. M., so sídlom B., a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

9. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi v druhom rade náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú sú Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť advokátke Mgr. A. M., so sídlom B., a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

10. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi v treťom rade náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú sú Okresný súd v Banskej Bystrici a Krajská prokuratúra Banská Bystrica povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť advokátke Mgr. A. M., so sídlom B., a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je od 1. januára 2002 oprávnený rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd, vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (vrátane zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti a toho, či je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti).

Sťažovatelia namietali porušenie ich „práva na nedotknuteľnosť obydlia a súkromia garantované čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“ postupom a rozhodovaním okresného súdu a krajskej prokuratúry vo veci vydania príkazu na domovú prehliadku 14. júla 2004, sp. zn. Tp 00308/04 (ďalej len „príkaz“). Podľa sťažovateľov došlo k porušeniu nimi označených základných práv príkazom, ktorý podľa nich má závažné formálne a obsahové nedostatky, a preto nespĺňa „standarty zákonnosti, resp. ústavnosti zásahu do domovej slobody sťažovateľov“.

1. Sťažnosť sťažovateľov v časti smerujúcej proti postupu a rozhodovaniu krajskej prokuratúry, namietajúcej porušenie označených základných práv tým, že „*ak rozhoduje [sudca] o príkaze na vykonanie domovej prehliadky na návrh [prokurátora], ktorý sa... javí ako neúplný, či nedostatočný, je na tomto [sudcovi], aby viedol [prokuratúru] k odstráneniu väd návrhu, prípadne k poskytnutiu takých informácií, ktoré sa javia ako nevyhnutné; iba tvrdenie [prokurátora], že vykonanie domovej prehliadky je dôvodné či naliehavé, samo osebe nemôže byť podkladom (navyše výlučným) pre kladné rozhodnutie [sudcu]*“, ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03).

Ústavný súd konštatoval, že sťažnosť sťažovateľov v časti smerujúcej proti postupu a rozhodovaniu krajskej prokuratúry spochybňuje „vadný“ návrh krajského prokurátora.

Neobsahuje však žiadne konkrétne argumenty (okrem už uvedených úvah) vo vzťahu k nemu, ani nedokazuje, že sudca rozhodol bez návrhu prokurátora (pretože k domovej prehliadke v prípravnom konaní je podľa § 83 ods. 1 Trestného poriadku potrebný návrh prokurátora). Naopak, práve z predloženej dokumentácie vyplýva, že „sudca Okresného súdu v Banskej Bystrici rozhodol o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici na vydanie príkazu na domovú prehliadku“. Prokurátor dal teda sudcovi návrh, na základe ktorého sudca rozhodol o nariadení domovej prehliadky, čím prevzal aj ústavnú zodpovednosť za tento úkon v prípravnom trestnom konaní; prokurátor v uvedenej súvislosti vôbec nie je subjektom, ktorý by bol spôsobom opísaným sťažovateľmi spôsobilý porušiť označené základné práva sťažovateľov.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažovatelia vo svojej sťažnosti namietali porušenie čl. 21 ods. 1 až 3 ústavy (čl. 12 ods. 1 až 3 listiny) postupom okresného súdu vo veci vydania príkazu, v skutočnosti však ich sťažnosť smeruje proti samotnému príkazu.

Podľa čl. 21 ods. 1 ústavy (čl. 12 ods. 1 listiny) „Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.“.

Podľa čl. 21 ods. 2 ústavy (čl. 12 ods. 2 listiny) „Domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon.“.

Podľa čl. 21 ods. 3 ústavy (čl. 12 ods. 3 listiny) „Iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlia možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ak sa obydlie používa aj na podnikanie alebo vykonávanie inej hospodárskej činnosti, takéto zásahy môžu byť zákonom dovolené aj vtedy, keď je to nevyhnutné na plnenie úloh verejnej správy.“.

Podľa § 119 ods. 1 in fine Trestného poriadku je príkaz na domovú prehliadku rozhodnutím svojho druhu (*sui generis*) a je jednou z foriem rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní ako úkon, ktorého účelom je zabezpečenie dôkazu (aj § 83 Trestného poriadku v spojitosti s čl. 21 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 1 listiny). Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa osobe, u ktorej sa prehliadka vykonáva, pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu. Na príkaz sudcu vykoná domovú prehliadku policajný orgán, v prípravnom konaní tiež vyšetrovateľ (§ 83 ods. 1 a 2 Trestného poriadku).

Sťažovatelia okrem námietok smerujúcich voči „závažným obsahovým a formálnym nedostatkom“ príkazu na domovú prehliadku, „v dôsledku čoho nespĺňa štandardy zákonnosti resp. ústavnosti“, v sťažnosti uviedli aj to, že „vzhľadom na špecifickú povahu rozhodnutí *sui generis* zákon proti nim v zásade nepripúšťa možnosť podať opravný prostriedok, platí tak prezumpcia vykonateľnosti týchto rozhodnutí ihneď po ich vydaní“.

Z princípu subsidiarity (v zmysle čl. 127 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde) limitujúceho vzťah ústavného súdu k všeobecným súdom okrem iného vyplýva, že na systéme ústavnej ochrany základných práv alebo slobôd sa podieľajú všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu je len subsidiárna. Ústavný súd poskytuje ochranu pred porušením základných práv alebo slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy len vtedy, ak sa nedá dosiahnuť iným zákonom upraveným spôsobom alebo pred iným štátnym orgánom (napr. II. ÚS 37/00).

Ústavný súd nie je oprávnený vyjadrovať sa v prípravnom konaní k hmotnoprávnej stránke trestnej veci, v opačnom prípade by nahrádzal právomoc orgánov činných v trestnom konaní. Vo vzťahu k tomuto štádiu trestného konania ústavný súd môže preskúmať len základné, hlavne formálne náležitosti namietaného zásahu (príkazu na domovú prehliadku), ktoré boli v uvedenom prípade splnené. Vychádzajúc zo zistených

skutkových okolností a z právnych východísk a záverov preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľov v časti namietajúcej porušenie ich práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 až 3 ústavy a podľa čl. 12 ods. 1 až 3 listiny odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd vo vzťahu k rovnakej časti sťažnosti sťažovateľov smerujúcej proti okresnému súdu ďalej konštatoval, že prípustnosť a legálnosť vykonania domovej prehliadky vždy posudzuje procesný súd a opravný súd v rámci vykonania a hodnotenia dokazovania v prebiehajúcom trestnom konaní. Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre nedostatok svojej právomoci.

3. Vo vzťahu k ďalšej časti sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovatelia svoju sťažnosť v tejto časti vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 ústavy, resp. čl. 7 ods. 1 a čl. 10 ods. 2 listiny, ako aj čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru krajskou prokuratúrou a okresným súdom nijako neodôvodnili, z čoho vyplýva, že sťažnosť v tejto časti nespĺňa základné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľov v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2005